

AANSCHOUW JEZUS

hjms

Geliefde broeders en zusters, het is zó belangrijk dat wij Jezus, de Zoon van God, leren te aanschouwen. Juist in deze tijd waarin de wereld steeds verder wegzinkt in diepe zonde-duisternis. Als wij Hem aanschouwen in Zijn majesteit als Zoon van God, Koning en Rechter, maar ook in Zijn nederigheid als mens, als het Lam van God dat voor ons werd geslacht, dan zullen er wonderen gaan gebeuren in ons leven en in onze omgeving. Wélke wonderen zult u zich wellicht afvragen! Het wonder van heiligmaking en reiniging van ons leven. Van toebe-reiding om eens onze Heiland te mogen ontmoeten. Van toebereiding van de Bruid voor haar Hemelbruidegom.

Ik heb wel eens een voorganger het verschil horen uitleggen tussen het gewoon bekijken en het aanschouwen van een mooi schilderij. Wie in een museum gewoon de schilderijen bekijkt, heeft misschien wel een aangenaam uurtje achter de rug, doch de finesses zijn hem of haar ontgaan. Wie echter een schilderij aanschouwt, neemt alles in zich op – het tafereel, de kleurschakeringen, de compositie, de lichtval en alle andere bijzonderheden. Zo iemand weet zelfs op een veel later tijdstip nog exact te vertellen wat voor moois hij aanschouwd heeft.

Geliefde broeders en zusters, zo moeten wij Jezus in Zijn Woord ook leren aanschouwen.

Want dán zullen onze karakters naar Zijn beeld worden veranderd. 2 Cor. 3:18 – *“En wij allen, met ongedekten aangezichte de heerlijkheid des Heeren als in een spiegel aanschouwende, worden naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest.*

Als u Jezus aanschouwt, dan is het alsof u op een aparte manier in een spiegel kijkt. U ziet die wonderbare Jezus, lieflijk en zonder zonden, maar ook rechtvaardig als de toekomstige Rechter van elke mens. Maar tegelijkertijd ziet u naast Jezus uw eigen leven. Miserabel, ellendig, boos en zondig. Maar dan gebeurt er iets heerlijks. Wie Jezus écht aanschouwt, krijgt een begeerte en verlangen in het hart om óók zo rein en lieflijk te zijn. Dan wilt u zich vrijwillig veranderen. Dan bekeert u zich van uw zonden. Dan wilt u groeien in heiligmaking. Maar ook komt er een ernst en een vreze des Heeren in uw hart om Hem nooit geen pijn meer te doen.

Jezus had een discipel, Johannes, die dit heel goed had begrepen. En Johannes kon uit ervaring zeggen, dat de mens die de Zoon van God aanschouwt, eeuwig leven ontvangt. Joh. 6:40 – *“En dit is de wil Desgenen, Die Mij gezonden heeft, dat een iegelijk, die den Zoon aanschouwt, en in Hem gelooft, het eeuwige leven hebbe; en Ik zal hem opwekken ten uitersten dage.”*

Johannes was niet zomaar een discipel. Hij was altijd dicht bij Jezus te vinden en had Hem lief. Joh. 13:23 – *“En een van Zijn discipelen (NB, dat was Johannes) was aanzittende in den schoot van Jezus, welken Jezus liefhad.”*

De Griekse grondtekst van het woord “aanzitten” is “ana’keimai” en betekent dat hij tegen Jezus aanleunde. Johannes had Jezus lief en daarom wilde hij dicht bij Jezus zijn.

Maar desondanks was Johannes op dat moment tóch nog niet tot werkelijke aanschouwing van de Zoon van God gekomen. Want in die nacht in Getsemané toen Jezus in het gebed worstelde om onze zonden op Zich te nemen, werd Hij verraden door Judas. Judas kwam met een grote bende van soldaten en een menigte gepeupel, gewapend met zwaarden en stokken om Jezus te vangen. En wat gebeurde er? Alle discipelen van Jezus vluchtten uit angst, óók Johannes. Mark. 14:43,48,50 – *“En terstond, als Hij (Jezus) nog sprak, kwam Judas aan, die een was van de twaalven, en met hem een grote schare, met zwaarden en stokken, gezonden van de overpriesters, en de schriftgeleerden, en de ouderlingen. En Jezus,*

antwoordende, zeide tot hen: Zijt gij uitgegaan, met zwaarden en stokken, als tegen een moordenaar, om Mij te vangen? En zij, Hem verlatende, zijn allen gevloeden.”

Nogmaals, geliefde broeders en zusters, wil ik benadrukken dat alle discipelen vluchtten en dus Ook Johannes. Zij waren doodsbang en probeerden lijf en leden te redden.

Laten wij toch vooral niet denken dat wij beter zijn dan de discipelen. Dat zijn wij zeker niet. Ook ons kan dit overkomen, namelijk dat op enig moment de angst ons heeft overmand.

Maar wat héél belangrijk is, is het volgende. Toen Jezus geboeid werd en weg werd gebracht, kwamen er enkele discipelen tot bezinning. Het waren er helaas slechts twee, namelijk Johannes en Petrus.

Joh. 18:12-13,15-16 – “De bende dan, en de overste over duizend, en de dienaars der Joden namen Jezus gezamenlijk, en bonden Hem; En leidden Hem henen, En Simon Petrus volgde Jezus, en een ander discipel (NB, dat was Johannes). Deze discipel nu was den hogepriester bekend, en ging met Jezus in des hogepriesters zaal. En Petrus stond buiten aan de deur. De andere discipel dan, die den hogepriester bekend was, ging uit, en sprak met de deurwaarder, en bracht Petrus in.”

We weten wat er vervolgens gebeurde. Petrus verloochende Zijn Meester uiteindelijk, maar Johannes, die altijd héél dicht bij Jezus had vertoefd en net als Petrus ook heel bang was geweest, verloochende Hem desondanks niet.

En Johannes volgde het hele kruisproces van Jezus van heel dichtbij. Alles wat er met Jezus gebeurde, werd als het ware in zijn ziel afgedrukt, geëst. En toen Jezus tenslotte aan het kruis stierf, stonden er nog maar enkele van Zijn volgelingen dicht bij het kruis. Vrijwel alle discipelen hadden Hem verlaten. En omdat Jezus volbeladen was met onze zonden, moest ook God de Vader Hem verlaten. Maar Johannes stond onder het kruis.

Joh. 19:25-27 – “En bij het kruis van Jezus stonden Zijn moeder en Zijner moeders zuster, Maria, de vrouw van Klopas, en Maria Magdalena. Jezus nu, ziende Zijn moeder, en den discipel, dien Hij liefhad (NB, Johannes), daarbij staande, zeide tot Zijn moeder: Vrouw, zie, uw zoon. Daarna zeide Hij tot den discipel: Zie, uw moeder. En van die ure aan nam haar de discipel in zijn huis.”

Alles wat er gebeurde met Jezus, zag Johannes van dichtbij en toen kwam hij tot de conclusie dat Jezus waarlijk de Zoon van God is en dat schreef hij ook.

1 Joh. 1:1-4 – “Hetgeen van den beginne was, hetgeen wij gehoord hebben, hetgeen wij gezien hebben met onze ogen, hetgeen wij aanschouwd hebben, en onze handen getast hebben, van het Woord des levens; (Want het Leven is geopenbaard, en wij hebben het gezien, en wij getuigen, en verkondigen ulieden dat eeuwige Leven, Hetwelk bij den Vader was, en ons is geopenbaard.) Hetgeen wij dan gezien en gehoord hebben, dat verkondigen wij u, opdat ook gij met ons gemeenschap zoudt hebben, en deze onze gemeenschap ook zij met den Vader, en met Zijn Zoon Jezus Christus. En deze dingen schrijven wij u, opdat uw blijdschap vervuld zij.”

Johannes had een diepe blijdschap in Jezus ervaren en dat wilde hij ons mededelen. Maar wij moeten wel goed begrijpen dat wij dan net als Johannes éérs Jezus in Zijn Woord moeten aanschouwen.

Éérs moeten wij horen, dat wil zeggen wij moeten onder de klanken van Zijn Woord komen. We worden geboeid door het heerlijke Evangelie en dan komen we dichterbij. We willen meer van Hem horen. En dan willen we Hem zien, Die zulke wonderbare dingen tot ons spreekt. En als we Hem zien en we bemerken hoe lieflijk Hij is, dan beginnen we Hem te aanschouwen. We drinken als het ware van Zijn gedaante en Zijn gestalte. We nemen dat beeld van Hem diep op in ons hart. Het wordt al het ware in ons hart geëst. En uiteindelijk hebben we daar nog niet genoeg aan. Want we raken overweldigd door Zijn schoonheid en Zijn Liefde. We komen nog dichterbij Hem en we strekken onze handen uit en onze vingers betasten in de Geest als het ware Zijn

aangezicht. Vol verbazing van Zijn grootheid en schoonheid kun we zelfs niets meer zeggen, maar onze harten zijn vol van blijdschap. Dan kunnen we Hem alleen nog slechts aanbidden.

Wat had Johannes daar onder het kruis gezien? Johannes zag net als de profeet Jesaja de Zoon van God, Die bereid was om onze zonden, onze ziekten en onze schulden op zich te nemen, zodat wij vrij konden zijn. Johannes had gezien hoe de soldaten Jezus in Zijn gezicht sloegen en Hem bespuwden. Hij zag hoe zij Hem geselden en die doornenkroon vast op Zijn hoofd drukten. Hij zag hoe Jezus dat zware kruis moest dragen en van vermoeidheid neerviel op de grond. Hij zag hoe zij Hem de spijkers door Zijn handen en voeten sloegen. Hij zag hoe Jezus in eenzaamheid daar helse pijnen leed. En hij zag hoe ze Hem een speer door Zijn zijde staken en dat er water en bloed uitkwam.

Jes. 53:2-3 – *“Want Hij is als een rijsje voor Zijn aangezicht opgeschoten, en als een wortel uit een dorre aarde; Hij had geen gedaante noch heerlijkheid; als wij Hem aanzagen, zo was er geen gestalte, dat wij Hem zouden begeerd hebben. Hij was veracht, en de onwaardigste onder de mensen, een Man van smarten, en verzocht in krankheid; en een iegelijk was als verbergen de het aangezicht voor Hem; Hij was veracht, en wij hebben Hem niet geacht.”*

Johannes mocht aanschouwen, dat het God Zélf was, Die daar aan het kruis hing als een zware crimineel. Hij zag Jezus, Die Zichzelf vernietigde en ontledigde en alles opgaf om ons te redden. Jezus, de Zoon van God gaf alles op. Zijn positie en heerlijkheid, Zijn gelijkheid aan God, Zijn onsterfelijkheid. En uiteindelijk werd Hij een mens, en zelfs de dienstknecht van de mens en werd Hij geëxecuteerd als een zware misdadiger. Broeders en zusters, leest u toch met verbazing en aanbidding in uw harten het schriftgedeelte Fil. 2:5-11.

Jes. 53: 4-7 – *“Waarlijk, Hij heeft onze krankheden op Zich genomen, en onze smarten heeft Hij gedragen; doch wij achtten Hem, dat Hij geplaagd, van God geslagen en verdrukt was. Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld; de straf, die ons den vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden. Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons een iegelijk naar zijn weg; doch de HEERE heeft onzer aller ongerechtigheid op Hem doen aanlopen. Als dezelve geest werd, toen werd Hij verdrukt; doch Hij deed Zijn mond niet open; als een lam werd Hij ter slachting geleid, en als een schaap, dat stom is voor het aangezicht zijner scheerders, alzo deed Hij Zijn mond niet open.”* Johannes aanschouwde uit genade van God, dat Jezus in waarheid de Zoon van God was, Die als een misdadiger voor zijn zonden en ziekten werd gekruisigd. Daarom had hij Jezus zo lief gekregen.

Maar God schonk Johannes nogmaals grote genade. Want op zijn oude dag mocht Johannes op het eiland Patmos opnieuw een geweldige openbaring ontvangen. Johannes mocht een blik werpen op de eindtijd. Het boek Openbaring kwam van zijn hand.

Maar wat zijn ziel nog veel dieper moet hebben bewogen was, dat hij Jezus daar zag als de grote Rechter en Koning in vol hemels ornaat (Openb. 1:9-18). Én hij zag dat zijn dierbare en geliefde Jezus, Zijn Meester, terecht werd verhoogd. Omdat Hij het Lam van God was, Dat vrijwillig werd geslacht voor onze zonden, werd Hij nu uitermate verhoogd en geëerd. Elk schepsel op aarde en in de hemel boog zijn knieën voor Jezus. Ik ben ervan overtuigd, dat dit opnieuw een geweldige stimulans was tot verdere heiligmaking van zijn leven.

Openb. 5:1-14 – *“En ik zag in de rechterhand Desgenen, Die op den troon zat, een boek, geschreven van binnen en van buiten, verzegeld met zeven zegelen. En ik zag een sterken engel, uitroepende met een grote stem: Wie is waardig het boek te openen, en zijn zegelen open te breken? En niemand in den hemel, noch op de aarde, noch onder de aarde, kon het boek openen, noch hetzelve in zien. En ik weende zeer, dat niemand waardig gevonden was,*

om dat boek te openen, en te lezen, noch hetzelfde in te zien. En een van de ouderlingen zeide tot mij: Ween niet; zie, de Leeuw, Die uit den stam van Juda is, de Wortel Davids, heeft overwonnen, om het boek te openen, en zijn zeven zegelen open te breken. En ik zag, en ziet, in het midden van den troon, en van de vier dieren, en in het midden van de ouderlingen, een Lam, staande als geslacht, hebbende zeven hoornen, en zeven ogen; dewelke zijn de zeven geesten Gods, die uitgezonden zijn in alle landen. En Het kwam, en heeft het boek genomen uit de rechter hand Desgenen, Die op den troon zat. En als Het dat boek genomen had, vielen de vier dieren en de vier en twintig ouderlingen voor het Lam neder, hebbende elk citeren en gouden fiolen, zijnde vol reukwerks, welke zijn de gebeden der heiligen. En zij zongen een nieuw lied, zeggende: Gij zijt waardig dat boek te nemen, en zijn zegelen te openen; want Gij zijt geslacht, en hebt ons Gode gekocht met Uw bloed, uit alle geslacht, en taal, en volk, en natie; En Gij hebt ons onzen God gemaakt tot koningen en priesteren; en wij zullen als koningen heersen op de aarde. En ik zag, en ik hoorde een stem veler engelen rondom den troon, en de dieren, en de ouderlingen; en hun getal was tien duizendmaal tien duizenden, en duizendmaal duizenden; Zeggende met een grote stem: Het Lam, Dat geslacht is, is waardig te ontvangen de kracht, en rijkdom, en wijsheid, en sterkte, en eer, en heerlijkheid, en dankzegging. En alle schepsel, dat in den hemel is, en op de aarde, en onder de aarde, en die in de zee zijn, en alles, wat in dezelve is, hoorde ik zeggen: Hem, Die op den troon zit, en het Lam, zij de dankzegging, en de eer, en de heerlijkheid, en de kracht in alle eeuwigheid. En de vier dieren zeiden: Amen. En de vier en twintig ouderlingen vielen neder, en aanbaden Dengene, Die leeft in alle eeuwigheid.”

Geliefde broeders en zusters, weest u dagelijks bezig met het Woord van God, tótdat U de Steenrots Jezus ontdekt en Hem aanschouwt in al Zijn Liefde, maar óók in Zijn Almacht als Koning en Rechter. Dan zult u uw geestelijk huis op deze Rots bouwen en zal er een geweldige kracht in uw leven tot ontplooiing komen om te (kunnen) wandelen in heiligmaking en reiniging des levens. Dicht bij Jezus tótdat Hij terug komt. Amen.